

Dosarul nr. 1ra-776/22
1-19126809-01-1ra-23052022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecătorii – Catan Liliana și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Vîntu Constantin și reprezentantul legal al inculpatului, Vîntu Vera împreună cu avocatul Lucanovschi Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Vîntu Constantin xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.08.2019 – 30.10.2019;

Instanța de apel: 13.11.2019 – 17.12.2021;

Instanța de recurs: 23.05.2022 – 03.08.2022.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 octombrie 2019, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Vîntu Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 175 Cod penal, 2 (doi) ani închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Vîntu Constantin, pentru un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă depusă de partea vătămată și civilă xxxxx prin intermediul reprezentantului legal Raiu Elena, fiind dispusă încasarea din contul lui Vîntu Constantin în beneficiul lui xxxxx, suma de 5 000 (cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Catrinescu Silviu, însă în privința acestuia hotărârea nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că

Vîntu Constantin la 14 aprilie 2019, în a doua jumătate a zilei, împreună cu o altă persoană, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul săvârșirii acțiunilor perverse față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se în foisorul amplasat în apropierea băncii „Eximbank”, de pe bd. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău, profitând de imposibilitatea victimei xxxxx de a se apăra sau de a-și exprima voința, din motiv că se afla în stare de ebrietate alcoolică avansată, având intenția de exhibare, a săvârșit acțiuni perverse față de aceasta, constând în atingeri indecente, purtând discuții cu caracter obscen și cinic referitor la raporturile sexuale.

Astfel, acțiunile lui Vîntu Constantin, au fost încadrate în baza art. 175 Cod penal, *adică acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.*

3. Avocatul Bobeica Călin în numele părții vătămate xxxxx, reprezentată de Raiu Elena, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vîntu Constantin, să fie condamnat la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei într-un centru de detenție pentru minori, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță nu urma să aplice prevederile art. 90 Cod penal, în raport cu acțiunile săvârșite de inculpatul Vîntu Constantin.

Referitor la acțiunea civilă, avocatul a menționat că pentru stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de judecată urma să țină cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, de starea morală a părții vătămate după săvârșirea acțiunilor perverse, contextul public al acțiunilor, răspândirea informațiilor cu caracter infracțional.

Astfel, a precizat avocatul că suferințele morale ale părții vătămate sunt considerabile și reale, iar la caz, cuantumul prejudiciului moral solicitat de partea vătămată, în sumă de 50 000 lei, este unul echitabil garantat de art. 41 CEDO.

4. Inculpatul Vîntu Constantin și reprezentantul legal Vîntu Vera, împreună cu avocatul Lucanovschi Vasile, au contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vîntu Constantin să fie liberat de pedeapsă penală, potrivit art. 93 Cod penal, și respingerea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului au invocat, că pedeapsa stabilită inculpatului Vîntu Constantin este prea aspră, iar prima instanță nu a ținut cont de solicitarea apărării privind aplicarea art. 93 în privința acestuia.

Astfel, au indicat că în momentul săvârșirii acțiunilor infracționale, minorul

Vîntu Constantin avea vârsta de 14 ani, însă această circumstanță nu a fost reținută de către instanța de judecată, or, Vîntu Constantin și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, s-a căit sincer de cele comise, comunicând instanței de judecată toate circumstanțele importante pentru examinarea obiectivă și în termeni restrânși a cauzei.

De asemenea, au susținut că Vîntu Constantin s-a angajat în câmpul muncii, deține loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv de la locul de domiciliu, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat, s-a căit sincer de cele săvârșite, și-a cerut scuze de la partea vătămată și a intenționat să recupereze prejudiciul moral cauzat acesteia, însă care a fost refuzat de către reprezentantul părții vătămate.

În acest context, au reiterat faptul că la caz, este oportună aplicarea prevederilor art. 93 Cod penal, în privința inculpatului Vîntu Constantin, iar scopul pedepsei penale poate fi realizat și prin aplicarea acestor prevederi.

Referitor la acțiunea civilă, au menționat că partea vătămată nu a prezentat careva probe în susținerea poziției sale, iar alegațiile privind cuantumul prejudiciului moral se bazează doar pe declarații.

Mai mult, au precizat că acțiunea civilă înaintată nu corespunde prevederilor art. 166, 167 Cod de procedură civilă.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2021, a fost admis apelul comul al inculpatului Vîntu Constantin, reprezentantului legal Vîntu Vera împreună cu avocatul Lucanovschi Vasile, și apelul avocatului Bobeica Călin în numele părții vătămate xxxxx, casată parțial sentința, în partea individualizării pedepsei și soluționării acțiunii civile, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Vîntu Constantin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an 10 (zece) luni.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului Vîntu Constantin, pentru un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Suplimentar la restricțiile prevăzute de art. 90 Cod penal, stabilite prin sentință în privința inculpatului Vîntu Constantin, au fost aplicate prevederile art. 90 alin. (6) lit. e) Cod penal, conform cărora Vîntu Constantin urmează să recupereze prejudiciul stabilit de instanță, în termen de 6 luni din data pronunțării deciziei.

A fost dispusă încasarea din contul lui Vîntu Constantin în beneficiul părții vătămate xxxxx, prejudiciul moral în sumă de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de

drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Vîntu Constantin a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal, fapt confirmat prin totalitatea de probe administrate la cauza penală, care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 79 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că deși la stabilirea pedepsei inculpatului Vîntu Constantin, prima instanță a reținut prevederile art. 6, 7, 61, 70, 75 - 78 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, aceasta nu le-a aplicat corespunzător, și totodată instanța a omis să aplice și prevederile art. 79 Cod penal.

Prin urmare, reținând prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, instanța de apel a indicat că infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, iar inculpatul Vîntu Constantin, la data săvârșirii infracțiunii – 14 aprilie 2019, precum și în momentul examinării cauzei penale în prima instanță, nu a împlinit vârsta de 18 ani, și potrivit art. 6 pct. 47) Cod de procedură penală, acesta este minor.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că potrivit referatului presentențial de evaluare psihologică a lui Vîntu Constantin, întocmit la 24 iulie 2019 de către consilierul de probațiune al BP Buiucani, Urmașu Serghei, inculpatul are perspective mari de integrare în societate din considerentul că face studii la gimnaziu, după ore se antrenează în secțiile sportive din cadrul școlii, este implicat în activități extrașcolare, iar pe timp de vară s-a angajat în câmpul muncii. Potrivit informației privind trecutul infracțional al inculpatului Vîntu Constantin (f.d.39), acesta anterior nu a fost tras la răspundere penală, careva circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului, potrivit art. 76, 77 Cod penal, nu s-au stabilit.

În acest context, reținând prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a precizat că inculpatul Vîntu Constantin, a săvârșit infracțiunea incriminată până a atinge vârsta de 18 ani, astfel că în privința acestuia sunt aplicabile prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, respectiv termenul maxim al închisorii prevăzut de art. 175 Cod penal, urmează a fi redus la jumătate, și anume până la 3 ani 6 luni.

Așadar, instanța de apel a conchis că în baza art. 175, 79 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatului Vîntu Constantin urmează să-i fie stabilită pedeapsa de 1 an 10 luni închisoare.

Totodată, având în vedere termenul pedepsei cu închisoare stabilit inculpatului Vîntu Constantin, ținând cont de faptul că acesta și-a recunoscut vina, anterior nu a fost tras la răspundere penală, se căiește sincer, a colaborat cu organul de urmărire penală, se caracterizează pozitiv de către consilierii de probațiune, fiind menționat că perspectivele de integrare în societate sunt la un nivel sporit, instanța de apel a stabilit că executarea efectivă a pedepsei cu închisoare, aplicată lui

Vîntu Constantin nu este rațională, acestuia urmînd să-i fie acordată o șansă de a demonstra că corectarea sa este posibilă fără punerea în executare a pedepsei, din care motiv reținînd prevederile art. 89 alin. (2) lit. a), 90 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia că este necesar de a fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată lui Vîntu Constantin pentru un termen de probațiune de 3 ani, cu acordarea posibilității ca în perioada de probațiune, cu respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a), e) și f) Cod penal, instanța de apel a precizat că în perioada de probațiune stabilită lui Vîntu Constantin este oportun să-i fie aplicate obligația să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, să participe la programul probațional „Motivație spre schimbare”, inculpatul urmînd să recupereze prejudiciul stabilit de instanță în termen de 6 luni din data pronunțării deciziei.

Instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele părții apărării privind aplicarea prevederilor art. 93 Cod penal, cu dispunerea liberării acestuia de pedeapsă, or, potrivit art. 93 Cod penal, minorii condamnați pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare, mai puțin grave sau grave sunt liberați de pedeapsă de către instanța de judecată dacă se constată că scopurile pedepsei pot fi atinse prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzute la art. 104. Astfel, ținînd cont de circumstanțele cauzei, consideră instanța de apel că scopul pedepsei penale în privința inculpatului, nu pot fi realizat prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzute la art. 104.

Mai mult, inculpatul a săvârșit infracțiunea în timpul minoratului, însă, infracțiunea incriminată acestuia este una gravă, care face parte din capitolul infracțiunilor privind viața sexuală, fiind comisă față de o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, precum și caracterul josnic al acțiunilor prin care a fost comisă infracțiunea.

De asemenea, ținînd cont de specificul infracțiunii săvârșite, instanța de apel a apreciat că fapta comisă ar putea avea un impact negativ asupra dezvoltării psihologice a victimei minore, or, aceasta are vârsta de 15 ani. Însă, referitor la argumentele invocate de avocatul Bobeica Călin în numele părții vătămate, xxxxx în partea soluționării acțiunii civile, instanța de apel le-a apreciat ca fiind întemeiate, iar cuantumul prejudiciului moral stabilit de prima instanță, nu este proporțional suferințelor părții vătămate.

Astfel, referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată xxxxx, reținînd prevederile art. 23 alin. (2), 221 alin. (1), (2), 219, 387 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că prin ordonanța din 08 mai 2019 (f.d.12), victima minoră xxxxx a fost recunoscută în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr. 2019030623, iar prin ordonanța din 08 mai 2019 (f.d.29), Raiu Elena a fost recunoscută în calitate de reprezentant legal al părții vătămate minore xxxxx.

La data de 02 septembrie 2019, a fost înregistrată cererea înaintată de partea vătămată xxxxx, prin care solicită încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, prin intermediul reprezentantului legal Raiu Elena.

Prin urmare, reținând prevederile art. 2036 alin. (1), 2037 alin. (1) Cod civil, instanța de apel a ajuns la concluzia că cerința părții vătămate cu privire la încasarea prejudiciului moral este întemeiată, or, în speță s-a constatat răspunderea delictuală, fapta ilicită, vinovăția, raportul causal între fapta săvârșită și prejudiciul cauzat.

La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, astfel concluzionând că o recompensă în sumă totală de 50 000 lei, care urmează a fi încasată din contul la fiecare inculpat, a câte 25 000 lei, este o sumă proporțională, suficientă și echitabilă la caz, ținând cont de practica CtEDO cu privire la modul de încasare a prejudiciului moral, care se va acorda părții vătămate xxxxx, în urma acțiunilor inculpaților.

6. Inculpatul Vîntu Constantin și reprezentantul legal Vîntu Vera, împreună cu avocatul Lucanovschi Vasile în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Vîntu Constantin și admiterii acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința inculpatului Vîntu Constantin, să fie aplicate prevederile art. 93 Cod penal, cu respingerea integrală a acțiunii civile ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel, contrar scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal, i-a creat inculpatului Vîntu Constantin situația de imposibilitate de a achita suma de 25 000 lei cu titlu de prejudiciu moral părții vătămate, întrucât i-a stabilit un termen în acest sens.

Astfel, susțin că nu este clară poziția instanței de apel privind impunerea unor noi restricții inculpatului Vîntu Constantin în temeiul art. 90 Cod penal, or, cauza a fost examinată conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, și s-a aflat pe rolul instanței de apel, aproximativ 2 ani, timp în care inculpatul și-ar fi executat integral pedeapsa aplicată, participând în această perioadă și programul probațional „Motivație spre schimbare”, circumstanțe care nu au fost luate în considerație de către instanța de apel.

Referitor la cuantumul prejudiciului moral care a fost dispus spre încasare din contul inculpatului Vîntu Constantin, susțin că nu sunt credibile pretenziile suferințe psihice ale părții vătămate, or, o evaluare psihologică a stării psiho-emoționale a acesteia, nu s-a efectuat.

În concluzie, reiterează că instanța de apel nu a argumentat poziția sa asupra neaplicării prevederilor art. 93 Cod penal în privința inculpatului Vîntu Constantin,

precum și necesității impunerii unui termen restrâns pentru achitarea prejudiciului moral.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurenții invocă temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

De asemenea, reieșind din esența argumentelor invocate, se atestă că titularii cererii de recurs invocă dezacordul și cu individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului Vîntu Constantin, motive care se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Așadar, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că recurenții critică decizia instanței de apel sub aspectul soluționării acțiunii civile.

Cu referire la argumentele recurenților privind dezacordul cu încasarea din contul inculpatului Vîntu Constantin în beneficiul părții vătămate xxxxx, suma de 25 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, Colegiul penal analizând motivarea instanței de apel în acest sens, concluzionează că aceasta corect a stabilit faptul că la caz, ținând cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice, prin infracțiunea

săvârșită, inculpatul Vîntu Constantin a cauzat părții vătămate xxxxx suferințe psihice, constatându-se astfel raportul de cauzalitate dintre fapta comisă și prejudiciul cauzat, iar suma de 25 000 lei dispusă spre încasare din contul la fiecare inculpat, cu titlu de prejudiciu moral, este o sumă proporțională, suficientă și echitabilă.

În procesul penal, acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune. Pentru exercitarea acțiunii civile în procesul penal sunt necesare anumite condiții.

Pentru a se putea pretinde repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, se cere ca acesta să fie cert. Caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate, poate fi evaluat.

Potrivit art. 219 alin. (2) Cod de procedură penală, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) *repararea prejudiciului moral* sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază ca fiind eronate alegațiile recurenților precum că suma de 25 000 lei, dispusă a fi încasată din contul inculpatului Vîntu Constantin în beneficiul părții vătămate xxxxx, cu titlu de prejudiciu moral, este neîntemeiată.

Or, potrivit art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri, iar conform art. 2037 alin. (1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Mai mult, Colegiul penal menționează că referitor la dezacordul titularilor cererii de recurs cu privire la impunerea unor noi restricții inculpatului Vîntu Constantin prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel just a stabilit că reieșind din caracterul infracțiunii săvârșite, la caz este oportun să-i fie aplicate inculpatului obligația să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, să participe la programul probațional „Motivație spre schimbare”, precum și să recupereze prejudiciul stabilit de instanță

în termen de 6 luni din data pronunțării deciziei, deoarece o astfel de soluție va oferi o mai bună protecție intereselor societății și se vor evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și plasarea acestuia în mediul penitenciar.

Cu referire la temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, se atestă că recurenții critică decizia instanței de apel sub aspectul modalității de individualizare a pedepsei penale.

Verificând materialele cauzei, instanța de recurs stabilește că argumentele recursului invocate în această parte, se referă la oportunitatea aplicării prevederilor art. 93 Cod penal, în privința inculpatului Vîntu constantin.

În acest context, Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat.

Potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Potrivit art. 93 Cod penal, minorii condamnați pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare, mai puțin grave sau grave sunt eliberați de pedeapsă de către instanța de judecată dacă se constată că scopurile pedepsei pot fi atinse prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzute la art. 104.

Așadar, referitor la cerința titularilor cererii de recurs prin care se solicită aplicarea în privința inculpatului Vîntu Constantin a prevederilor art. 93 Cod penal,

Colegiul penal atestă că instanța de apel corect a remarcat faptul că ținând cont de circumstanțele cauzei, scopul pedepsei penale nu poate fi realizat prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ prevăzute la art. 104 Cod penal.

Mai mult, inculpatul a săvârșit infracțiunea în timpul minoratului, însă infracțiunea incriminată este una gravă, care face parte din capitolul infracțiunilor privind viața sexuală, aceasta fiind săvârșită în privința persoanei care nu a împlinit vârsta de 16 ani, acțiunile având un caracter înjositor.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal și corect a concluzionat asupra neaplicării prevederilor art. 93 Cod penal, în privința inculpatului Vîntu Constantin.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, din care motiv se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpatul Vîntu Constantin și reprezentantul legal al inculpatului, Vîntu Vera împreună cu avocatul Lucanovschi Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Vîntu Constantin și reprezentantul legal al inculpatului, Vîntu Vera împreună cu avocatul Lucanovschi Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Vîntu Constantin xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **26 august 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion